

16. møde.

Fredag den 27. oktober kl. 10.

Fjerde næstformand (Skytte): Fra medlem af folketinget Knud Østergaard har jeg modtaget meddelelse om, at han som følge af deltagelse i De Forenede Nationers generalforsamling ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 1 måned, hvorfor han anmoder om orlov på grund af midlertidig varetagelse af offentligt hverv fra og med den 5. november d.å. samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Medlem af folketinget Erik Hansen har meddelt mig, at han ønsker til økonomiministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren drage omsorg for, at statsinstitutioner ophører med at stille ansøgere til ledige stillinger unødvendigt nærgående spørgsmål som f. eks. om deres forhenværende hustruers beskæftigelse og bopæl?“

Medlem af folketinget Diderichsen har meddelt mig, at han ønsker til kirkeministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren drage omsorg for, at der med virkning fra 1. februar 1968 indrettes en midlertidig pastoralteologisk undervisning i Århus, indtil en endelig nyordning af pastoralseminariets forhold kan finde sted?“

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om levnedsmidler m. m.

(Lovforslaget (nr. 29) findes i tillæg A. sp. 1297, fremsættelsen i tidenden sp. 505).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Lis Groes: Det er jo en meget beskedent, lille ændring, der nu skal foretages i levnedsmiddel-

loven, men jeg vil alligevel takke ministeren for, at vi har fået dette lovforslag, for jeg betragter det som et skridt i den rigtige retning.

Det glæder mig også, at man nu er ved at være til vejs ende med hensyn til mælken. Jeg ved, det har voldt mange kvaler at finde ud af, hvordan man bør forhandle mælken, men jeg forstår, at man nu har fået en generel bekendtgørelse. Det må afgjort være rigtigt, at man får sådanne generelle retningslinjer, så man ved, hvad man har at rette sig efter.

Jeg forstår, at det nu fremsatte lovforslag også skulle give mulighed for, at det initiativ, Københavns kommune har taget med hensyn til datostempling af mayonnaise, nu vil kunne blive fulgt op over hele landet, og det kan kun glæde mig, da det er en sag, vi bl. a. i Forbrugerrådet har beskæftiget os meget med.

Jeg vil spørge, om der også kan gøres noget for at lave nogle generelle retningslinjer for butiksinretning. Jeg har indtryk af, at man meget ofte må anvende urimelig megen tid på forhandlinger frem og tilbage om denne butiksinretning. Supermarkeder findes jo faktisk kun i praksis; i teorien kender man inden for sundhedsvæsenet kun viktualiebutikker og slagterbutikker, og supermarkedernes indretning sker alt sammen på dispensationer. Jeg tror egentlig, det var på tide, at man lyste disse supermarkeder i kuld og køn, og jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke var muligt at få nogle generelle retningslinjer igennem, således at man undgik en række tidrovende forhandlinger ved indretning af de enkelte supermarkeder.

Ellers kan jeg på mit partis vegne give fuld tilslutning til det fremsatte lovforslag.

Søren Jensen: Da loven om levnedsmidler for et års tid siden var til behandling, fik indenrigsministeren tilslutning til sit lovforslag fra alle sider, og det ender det vel også med i denne omgang. Men jeg vil dog gøre et par bemærkninger til lovforslaget.

De ændringer, der blev gennemført i sidste samling, var en naturlig følge af den ny mælkekontrolløvs bestemmelser, og jeg er klar over, at lignende problemer, som da mødte mælkehandelen, også gør sig gæl-

[Søren Jensen.]

dende for forhandling af andre levnedsmidler. Handelen med eller forhandlingen af levnedsmidler har ikke mindst i de senere år ændret sig meget; takket være fremskridtene på det køletekniske område er vi nået dertil, at man i mange forretninger kan få grydefærdige, ja, færdiggjorte levnedsmidler. Den for alle parter glædelige udvikling, som her har fundet sted, er ikke løbet til ende, og jeg håber ikke, at næringslov og sundhedsbestemmelser vil lægge hinanden hindringer i vejen for, at vi kan komme videre i retning af, at et langt større antal butikker bliver i stand til at forhandle et større sortiment af levnedsmidler.

Jeg har tidligere — det var den 16. februar 1966 — i et spørgsmål spurgt ministeren, hvornår en bekendtgørelse om salg af kølede, færdigpakkede kød- og pålægsvarer kunne ventes. Jeg ved, at der fra mange sider er rykket herfor, og jeg tror, der er mange såvel i handelen som blandt forbrugere, der håber, at der nu snart sker noget på dette område. Derfor vil jeg spørge ministeren, om der er noget nyt at melde, og forhåbentlig noget godt nyt.

I bemærkningerne til lovforslaget står, at det ikke indebærer statsfinansielle konsekvenser eller økonomiske konsekvenser for kommunerne. Jeg vil for så vidt gerne have, at ministeren bekræftede dette her i dag, for efter at vi har gennemført den ændring af levnedsmiddelloven, der blev vedtaget sidste år, sammen med den nye mælkekontrollov, er der jo nogle, der har en lidt anden opfattelse. Jeg ved heller ikke, om ministeren kan sige noget om, hvilke konsekvenser de nye regler får i det hele taget, bl. a. for de handlende — om de nye, landsomfattende regler vil pålægge forretningerne større bekostninger.

Som antydet til indledning er mit parti velvilligt indstillet over for lovforslaget, men vi ser meget gerne en udvalgsbehandling af det.

Niels Ravn: Det lovforslag, vi her behandler, ser tilsyneladende ikke ud af meget, og dog forekommer det mig ret principielt.

Da vi i sin tid gennemførte loven om, at mælk, fløde og mælkeprodukter skulle være underkastet ensartede kontrolbestem-

melser ud over landet, var vi enige om det; det er nu engang sådan, at mælk, fløde og mælkeprodukter ud over det ganske land er underkastet ensartet kontrol fra produktionssted til forbruger, og derfor kan en standardisering være rimelig.

Det samme kan ikke siges at gælde de øvrige levnedsmidler og specielt ikke salaterne, som ministeren i bemærkningerne omtaler som noget, der ville være ønskværdigt i visse kommuner at få lidt kontrol med. Jeg ved ikke, om ministeren selv er salatspiser i større eller mindre stil, men jeg ved i hvert fald, at salater er et af de næringsmidler, hvor bakterier trives bedst og livligst.

Hvordan man end ser på lovforslaget, er det et indgreb i det kommunale selvstyre, idet kommunerne hidtil på baggrund af lokalkendskab har haft en vis beføjelse til at fastsætte individuelle bestemmelser. Man siger ganske vist i bemærkningerne, at sådanne bestemmelser kunne hindre det frie salg over kommunegrænserne af disse varer, men en sådan betragtning kan vel ikke være helt rimelig. De virksomheder, der ønsker at handle i de pågældende kommuner, kan jo blot gøre sig bekendt med de bestemmelser, som disse kommuner har fastsat, og så overholde dem — så vil kommunegrænserne ikke være nogen hindring.

Før det konservative folkeparti tager endelig stilling til lovforslaget, ønsker vi at få oplyst, hvorledes de kommunale organisationer stiller sig til problemet.

Morten Lange: Jeg vil gerne complimentere indenrigsministeren for dette lille lovforslags, om jeg så må sige, passende anretning. Det indeholder alt det, vi har bedt om igennem tiderne; det koster ikke statsfinanserne noget, og der er kursiverede sammenligninger med forrige lov; det er kort sagt nemt at sætte sig ind i.

I øvrigt synes jeg, det også er et udmærket og rigtigt lovforslag. Danmark er som bekendt ikke noget kæmpeland, og i klimatisk og andre henseender er forholdene meget ensartede. Hvis der findes væsentlige forskelle i de sundhedsmæssige bestemmelser i kommunerne, er det snarere, fordi de enkelte sundhedskommissioner måske ikke alle er lige vægne, eller måske har de fundet en eller anden særlig fiks idé, de vil harpe

[Morten Lango.]

på. Der skulle for de fleste af de områder, vi her beskæftiger os med, ikke være væsentlig anledning til afvigelser kommunerne imellem, så vidt jeg kan se, og derfor tror jeg, at den ændring, som ministeren her stiller forslag om, er en fornuftig og rigtig bestemmelse, som vil gøre det muligt at fjerne i hvert fald nogle af de vildskud, som der måtte være på dette område.

Det er i øvrigt et lovforslag, som vedrører en overordentlig vigtig afdeling af vor lovgivning — en lovgivning, som vi nok kommer til at interessere os meget for i den kommende tid. Jeg håber, at levnedsmiddelinstituttet snart kommer under tag, sådan at de forskningsmæssige betingelser for en udbygning af kontrollen bliver i orden — det synes da også at være fremadskridende. Det vil betyde, at det bliver nemmere at sikre en rimelig administration landet over.

Jeg kan anbefale lovforslaget, som det er fremsat. Jeg skal naturligvis ikke modsætte mig udvalgsbehandling. Sagen er interessant, og så er det altid udmærket at få den omtalt i et udvalg; men jeg synes ikke, at selve lovforslaget giver anledning til yderligere studier.

Erik Hansen: Da mit partis ordfører, hr. Svend Haugaard, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne knytte nogle bemærkninger til lovforslaget.

Når man nærer ønske om en rationalisering af mælkehandelen, som der jo var tale om sidste år, og denne handel i øvrigt foregår på tværs af kommunegrænserne, må det synes helt klart, at lokale sundhedsvedtægter må vige til fordel for landsbestemmelser. Det gælder i øvrigt alle områder inden for levnedsmiddelhandelen. Det radikale venstre kan tiltræde, at sådanne landsbestemmelser ikke alene for mælk, men også for andre levnedsmidler, kommer til at afløse kommunebestemmelserne, og derfor skal jeg anbefale lovforslaget.

Diderichsen: Jeg vil også gerne yde mit og min gruppes bidrag til befolkningens forsyning med gode og sunde levnedsmidler og sekundært til ministerens velbefindende ved at erklære, at vi ikke har noget at indvende imod dette lovforslag.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne takke for den velvilje, lovforslaget har mødt. Der var naturligvis nuancer i velviljen, navnlig var det ærede medlem hr. Niels Ravn noget betænkelig ved det og pegede på, at lovforslaget indebar en krænkelse af det kommunale selvstyre. Jeg bestrider ikke, at det indebærer en begrænsning af det kommunale selvstyre på et område, hvor jeg i og for sig finder en begrænsning rimelig.

Til fru Lis Groes vil jeg sige, at jeg gerne skal tage problemet om generelle regler for butiksindretningen op. Baggrunden er jo, som det ærede medlem nævnte, problemet om supermarkedernes fremtidige eksistens.

Til hr. Søren Jensen vil jeg gerne sige, at dette lovforslag ikke indebærer statsfinansielle konsekvenser, og jeg har meget svært ved at forestille mig, at det skulle indebære økonomiske byrder for de handlende.

Hr. Søren Jensen rejste spørgsmålet om de færdigpakkede kødvarer. Jeg vil dertil sige, at vi virkelig har arbejdet energisk med det i indenrigsministeriet og i sundhedsstyrelsen, men der er nu mange problemer knyttet til det.

Der er én ting, der naturligvis har bedrøvet mig på det alvorligste, og det er, at faktisk ikke én eneste ordfører har understreget, at dette lovforslag er noget af det mest erhvervsvenlige, der længe er fremsat her i tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Skytte): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov om indenlandsk skillemønt.

(Lovforslaget (nr. 26) findes i tillæg A. sp. 1279, fremsættelsen i tidenden sp. 468).